

Mærke til, hvorledes — jeg vil ikke sige Modstandere af det danske Sprog, thi dem er der ingen af her — men kjølige Giffere af Sproget her i Thinget rigtig mere sig over, at Lucianus Kosob fik den over Næsen, at han ikke havde tilstrækkelig juridisk Indsigt til at stille Sprogændringer. Det ærede latinske retslærde Medlem fandt sig endogaa foranlediget til at beklage, at der i dette saakaldte Konfortium ikke var en dansk Jurist, men en dansk Jurist vilde have vidst bedre Besked; han vilde srag have sfaaet op i D. L. 3—13—39, hvor Bøde sfaar brugt just i den Betydning, hvori den ærede Ordfører nu tager „Mulk“. Jeg beder den ærede Ordfører læse efter, naar han sfaar Leilighed. Dernæst vil jeg henvise ham til Forordningen af 10de Juli 1795 om Forligskommissioner; der vil han se, at der sfaar blandt Andet: „Er derimod Forligets Gjensstand en vis Handling eller Gjerning, som skal værfættes (til Exempel, naar Nogen forbindes til at aflede Vand, sætte Segn, udlægge Vei eller deslige), da bør der ved Foreningen altid bestemmes et passende og tilstrækkeligt Evangsmiddel af Bøder“ — altsaa ikke Evangsmulkt, men Evangsbøder. Det kommer flere Gange igjen, og det er kun for ikke unødigt at spille Tid, at jeg kun citerer det ene Sted. Dernæst er der Forordningen angaaende Evangsmidler efter Domme af 6te April 1842. Der vil han finde, at der omtales f. Ex. et Sted en passende Mulk for hver Dag, og dernæst aldeles sibeordnet dermed en bestemt Evangsbød og sfaa komme vi til et andet Stykke, hvor det hedder: „De Bøder, hvorunder det paalægges den Domsældte at opfylde den idømte Forpligtelse, bliver at tillægge vedkommende Rjbstads- eller Amtssattigtasse; dog blive de $\frac{3}{4}$ af Mulkbeløbet indtil videre at opbevare af vedkommende Fattigvæsens Bestyrelse.“ Det løber fuldstændig sammen i Et, og den eneste Starpsindighed, som den ærede Ordfører har lagt for Dagen i Retning af latinsk Retslærdom, er enten hans fuldstændige Uvidenhed om dette Lovsprog eller ogsaa hans juridiske Overmod og Driftighed, der vil træde op om det danske Sprog ved denne Leilighed. Jeg skal nu tage en Lov af allernyeste Dato; thi ellers vil det kunne siges, at Exemplerne ere kun hentede af de ældre Love fra Gnevældens Tid, men i de nyere Love er det anderledes. Jeg vil tage Loven af 16de Febr. 1866 om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager. Der vil den ærede Ordfører finde i § 3: „Hvor Nogen under Evang af en fortløbende Bøde er ved Dom eller Dvirghedsresolution i Medhold af Lovene tilholdt at opfylde sin Forpligtelse mod det Offentlige“. Denne fortløbende Bøde er det, som den ærede Ordfører mener skal hedde fortløbende Evangsmulkt. Jeg tror saaledes, at yderligere Vidnesbyrd ikke behøves for, at Ordet „Bøde“ kan træde istedetfor „Mulk“ i den danske Lovgivning, ligesom det har været Tilfældet

i den sidste Narrætte. Jeg har været med at vedtage mangfoldige Vndringsforslag, der gik ud paa at afløse Ordet „Mulk“ med „Bøde“, og det ærede Medlem kan stole paa, at før jeg til- lød mig at stille dette Vndringsforslag og opfordrede ærede Medlemmer til at gaa med paa det, har jeg forespurgt mig hos retslærde Myndigheder, som jeg sætter noget over — jeg havde nær sagt den offentlige Anklager — det ærede Medlem, og ikke blot hos danske Jurister, der, som sagt, kjende danske Love nok sfaa godt som de latinske. Det maa Enhver erkjende, han være nok sfaa meget imod, at vi havde et saavidt muligt rent og godt Lovsprog, at det sfaar fast, at vore Forslag her ere strengt konservative; de gaa kun ud paa at fastholde og hævede det, vi efter møjsommelige Kampe, især i Aarene fra 1858—64, have vundet paa det danske Lovsprogs Omraade. Jeg skal slutte med tillige at anbefale et lille Underændringsforslag af det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) hvilket er stillet til et Vndringsforslag, der er fremkommet senere end den Næste Vndringsforslag, hvortil jeg har været med; det er ligefrem en Følge deraf. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører skal kunne sige, at der da vil komme til at staa Underbalance eet Sted. At seie en saadan Augiasstald som dette danske Lovsprog — selv den Del deraf, der leveres af det ærede Medlem for Rjoge (Sørup) — er virkelig sfaa møjsommeligt et Arbeide, at det let kunde være, at der blev liggende en Bunke hist og her i en skjult Krog, som man ikke fik opdaget, naar man ikke havde en altfor smaalig Næse.

Judenrigsministeren (Skeel): De af Udvalgets Flertal stillede Vndringsforslag kan jeg tilræde. Det vil erkjendes, at en Del af disse Vndringsforslag ere begrundede i Udtalelser, der i alt Fald tilbøds sfaaldt fra denne Plads ved Sagens forrige Behandling, og altsaa har tilfredsstillet Duffler, som jeg havde med Hensyn til denne Sags Realitet eller Formalitet, og jeg kan i den Henseende ikke Andet end erkjende, at Udvalget har taget et skjønsonomt Hensyn til Ministerens Udtalelser. Jeg kan udtale mig lige sfaa kategorisk med Hensyn til de af forskjellige ærede Medlemmer og af Udvalgets Mindretal stillede Vndringsforslag, idet jeg meget bestemt maa fra-raade det høie Thing at vedtage noget af disse Forslag. Jeg anser Sagen og Spørgsmaalet her om disse Forslag i det Hele for sfaa uddebatteret, at det vil være unødvendigt for mig at sige Meget til, hvad der i den Henseende allerede er anført af den ærede Ordfører, men jeg skal dog bemærke med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 til § 1, at uden Hensyn til, om dette Forslag tilbøds In-denrigsministeren en mere uvidet Myndighed eller ikke, uden Hensyn til det finantzielle Spørgsmaal, som jeg paa dette Omraade anser for overmaade lille, idet det maaske kunde være noget vanskeligt